

POEZIJA

Aleš Šteger

Po prečni poti

Tudi ob meni hodi tista roka
Kot ob tebi, tudi jaz rabim drobne
Skrivnosti in prečne poti, ki so moje, ki so
Tvoje, tudi jaz jih imam: nobenih
Dokazov. Odmeve sledi.

V tem času,
Tem nakopičenem, tem hladnem, tem
Požaganem času: me boš spustil skozi?

Avtomobilska plutovina, shizofrenost resnic,
Informacije se po kanalizacijah
Stekajo v polže ušes, ki te ponoči
Počasi premikajo iz hiše v hišo,
Nekemu drugemu, drugemu času
Naproti.

Izza ljubezni prihaja tisti
Nekdo, ki ga čakaš: besedni ranocelnik

Na njeno razbrazdano skorjo potrkaš.
Štiriindvajsetkrat gre vsak udarec
Po pnevmi nazaj v praznino.
V njo upaš, odpiraš, v njo stopaš: tam si,
V tesnem, v lastnem, v zimzelenem imenu.

Odzunaj: dotiki posušenih bilk v
Samoglasnikih. Krepki štori. Pisava soli.

Vrni se! Vrni se! Mogoče ni prav,
Kar si storil. Mogoče ni prav,
Kar bi lahko storil, pa nisi. Mogoče ni
Prav, da veš, da bi lahko, toda nisi, ker,

Če bi, bi storil, da, storil bi
In si domišljaj, da si vedel, kar si,
A ne bi, kar nisi.

Stori!

Pojdi!

Naj bodo slani – tvoji podplati; tvoje dlani,
Naj bodo grobe, ranjene,
Naj bodo vrnjene.

Pridi! Pridi! Pridi!

Pridi bliže z drugim telesom, tja,
Kjer si, med drugimi bori, drugimi časi,
Lipicanci ližejo grive v mrazu in je
Šepet v ožini:

Zrak, me boš spustil skozi?
Čas, naplavi spet podkev.

Pridi bliže po svetlikajoči se slini
In se ne boj: pogumni jočejo smolo, ko si sledijo.

Ne boj se:
Tudi ob meni hodi tista roka
Kot ob tebi, tudi meni raste
Smrt na obrazu, ki je drug, ki je tretji,
Velika je že, že spušča glasove, že hodi
Iz oči v oči, iz dneva v dan.
Ko bo odrasla, bo imela moje in tvoje ime,
Ki bo gledalo iz notranjosti debela
Golosek šibkih. Erozijske resničnosti.
Sneg.

Odzunaj, na štoru, sem sedel, na štoru,
In pisal, kar je bilo notri, in
Povem ti: drevo je še stalo,
Drevo je še raslo, Aleš.

Čeprav nisi bil tukaj:
Na tvojem čelu sem videl govoriti
Vodni odtis Heideggrovih
Ustnic.

Der Tod ist

Kadil si, ko so govorile,
In vedel: v tem delu
Sebe si nisi odkopal vodnjaka.
V tem delu se boš utopil.

Dein blindes Haar

Odložil sem.
Nisem mogel gledati,
Kako pod tresočimi prsti ugasneš
In odpihne tudi to

Sulamith